

[Glistrup]

går ind for at bevare nogle af de bestående skatter. Det må vi simpelt hen gøre. Vi kan ikke ændre samfundet, sådan at vi hu vej fra det ene øjeblik til det andet afskaffer skatter i større omfang. Vi skal afvikle det med 25-40 mia. kr. om året i de kommende mange år.

Men det er bestemt ikke et sted som her, vi skal begynde, og det er ikke nogle, som er en pryd for Danmark, man belønner her. Det er nogle af dem, der har været med til at putte Danmark ned i gældsfortabelsesmøget, som nu yderligere skal forkæles.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Et land, der indtil nu har været uden væsentlige naturgivne rigdomme – indtil nu, for nu er vi jo begyndt at finde olie – har kun haft én mulighed for at gøre sig selv til et af verdens rigeste lande, og det er uddannelsen. Jeg spurgte hr. Glistrup, om samfundet som helhed ikke havde haft gavn af det. Selvfølgelig har det det; ellers var vi jo endt som en af de mellemamerikanske eller sydamerikanske republikker eller et land i Afrika eller Asien.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Hr. Glistrup for en kort bemærkning, og så går vi til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Selvfølgelig beror Danmarks rigdom – for så vidt den eksisterer – på uddannelse, men på fornuftige uddannelser, på uddannelsen af lastbilchaufføren, på uddannelse af tekstilarbejderen i Ikast, på uddannelsen af landmanden, på uddannelsen af erhvervslederen.

Men det er jo ikke de grupper, vi taler om her. Her taler vi om nogle, som sidder i deres elfenbenstårne og tæller sommerfuglevinger eller er kultursociologer eller andet samfundsulykkeligt. Den slags misuddannelser har bestemt ikke beriget Danmark hverken materielt eller åndeligt. Det er uddannelser, vi skal være bedrøvet over at det danske samfund har bekostet, og derfor skal vi hurtigst muligt se at få de mennesker væk fra de professioner, for de fattiggør Danmark.

Glønborg (KRF):

På baggrund af hr. Glistrups felttog imod lovforslaget føler jeg trang til at sige, at det jo ikke drejer sig om en generel eftergivelse af al studiegæld. Kristeligt Folkeparti har opfattet sagen sådan, at der er nogle mennesker, der er kommet i en alvorlig økonomisk knibe, og dem har man så vedtaget at hjælpe ved at eftergive studiegæld. Der er vel ingen mening i, at man, når man gør dette med den ene hånd, så med den anden hånd beskatter eftergivelsen.

Derfor finder vi det fremsatte forslag fuldstændig rimeligt. Jeg skal hilse fra Centrum-Demokraterne og sige, at de er enige i dette synspunkt.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Vi kommer nærmere enigheden med det indlæg, der nu kom fra Kristeligt Folkepartis side. Når der er tale om gældseftergivelse, så er det særdeles problematisk, i hvilket omfang det er rigtigt at beskatte eller ikke beskatte. Derfor er der al mulig grund til at komme med en generel lovgivning, hvor man finder frem til, hvilke skatteregler der skal gælde i tilfælde af eftergivelse.

Men det er der ikke tale om her. Her er tale om en apartheidlovgivning, hvor man særprilegerer en enkelt lille gruppe og giver dem særprilegerier frem for andre. Det er i hvert fald ikke den rigtige gruppe at begynde med.

Selvfølgelig kan de synspunkter, hr. Glønborg udtrykte, glimrende anføres i en generel skattemæssig diskussion, som vi forhåbentlig får på et eller andet tidspunkt, om at sanere skattelovens regler om, hvordan man behandler gældseftergivelsessituationer, akkordsituationer og lignende ting. Det foreligger der jo en udvalgsbetænkning og andet om, som kunne danne grundlag for overvejelser. Nu er det ikke helt så enkelt, som det måske kan forekomme i denne diskussion, men vi skal i hvert fald ikke komme her og lave lap på lap.

Det knytter an til den foregående diskussion, netop en lov som den, man kommer med her. Den modvirker det, skatteministeren drager land og rige rundt om. Nu kommer der en særregel og en paragraf ind om nogle ganske enkelte tilfælde, og det præger den lovgivning, der er kommet i det sidste halve år. Alt det, der er kommet fra skatteministeren, er småsærreg-